

PARAULA I VIDA

La nova beata Anna Maria Janer ens alligona

Donem gràcies a Déu per la nova beata Anna Maria Janer, intercessora i model de vida cristiana que ens atreu vers la santedat d'«**estimar sempre i en tot el Crist**». Avui l'escoltem a ella mateixa, ja que us transcriu quasi íntegrament les paraules de la Mare Janer que llegirem a la Litúrgia de les Hores cada 11 de gener, jorn de la seva santa mort, quan festejarem la seva memòria. El text és extret dels *Pensaments, memòries, conversacions íntimes, ensenyaments i consells d'eficàcia influència en la vida* d'Anna Maria Janer Anglarill. Ens diu:

«En el vostre tracte, sigueu amables amb tothom, de cara a conquerir-los per a Jesucrist i guanyar-los per al Cel. Quan estigieu enutjades o enfadades no reprengueu ningú, perquè la reprensió en aquest acte és inútil, ni fa bon efecte, ni és causa d'esmena en cap persona. Sé de certa persona, que quan té motiu d'estar disgustada ho mira bé, ho considera i llavors parla més fluïdet i tendrament als mateixos domèstics i als qui li donen motiu de disgust o enuig. Això és filles meves, sobreposar-se, saber governar i ser superior a si mateix.»

Anna M. Janer i Anglarill. Fotografia feta entre els anys 1880 i 1883

«Sigueu humils de cor, no només de paraules; ja sabeu que Jesucrist va venir al món, per corregir i detestar la supèrbia, ensenyant la humilitat amb els seus actes. No són humils les persones que a cada pas es diuen miserables, pecadores. Sigueu amants de la santa pobresa i no busqueu comoditats, ni menjars exquisits; si us els donen, preneu-los sense témer falta a la pobresa. Estimeu els menyspreus, sense buscar-los ni voler-los; sinó prenent-los de la manera que vinguin, per amor a Jesús. Convé repassar el cor per veure si alimenta alguna afecció desordenada, i si la trobeu, exposeu els seus plecs al Pare Director espiritual, perquè no avançarà en la santedat la qui no ho faci així. No tingueu gelosies ni enveges; si alguna té aquestes passions, que en porti examen particular fins a veure's corregida. Cada dia, sense rutina i amb fe ardent, abans d'anar-vos-en a dormir, pregunteu-vos: podries avui, presentar-te davant Déu? Quan arriba l'examen de la nit sempre em pregunto si he acomplert bé tots els meus actes; si no és així, en tinc una pena. Si ho he sabut ordenar bé, en sento consolació i em sembla que Déu n'està content. Procurem guardar la presència de Déu que en la pregària hàgim aconseguit; en tot lloc i distribució, tenir Déu present. Així, a les classes, treball, cuina, refectori, rebedor; sempre, sempre, tenir Déu present. Oh, que formosa és la pràctica de la presència de Déu i com eleva totes les nostres obres!»

«**N**o seré del món; les meves forces, el meu benestar, tota la meua vida sacrificaré al servei del meu Déu en la persona dels pobres malalts, dels desvalguts, dels infants, i si convé procurar-los els ajuts corporals, cuidaré d'ells com una mare afectuosa; donar-los vida santa i moralitat, desenvolupant les seves facultats morals; ensenyar-los la nostra religió sacrosanta, instruir-los, fer-los bons cristians i donar a Déu moltes ànimes, això faré jo fins arribar al sacrifici. Procuraré i practicaré, Déu meu, les virtuts religioses: el silenci, la caritat amb les meves germanes, el sacrifici, la puntualitat, la santa pobresa; seré casta como un àngel, donaré a Déu la meua llibertat, tot el meu ésser. Vós, Senyor, em donareu gràcia per a ser-vos esposa fidel, que us estimi molt i us serveixi en la persona dels malalts desvalguts. Vós, en canvi, al seu dia em direu: «Entra, perquè vaig estar malalt i em socorregueres; entra, perquè la teva llàntia sempre cremà.»»

Des d'avui li diem: **Beata Anna Maria Janer, pregueu per nosaltres!**

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Preparem el DOMUND de l'evangelització

► El proper dia 23 d'octubre celebrarem el DOMUND, el Diumenge Mundial de la Propagació de la Fe, que aquest any té com a lema «Com el Pare m'ha enviat, així també us envio jo». Aquestes paraules de Jesús situen el proper DOMUND en la perspectiva de l'evangelització, ja que el mes d'octubre de 2012 es reunirà a Roma el Sínode dels Bisbes, que aquesta vegada, per decisió de Benet XVI, estudiarà el tema «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana». La foto vol il·lustrar aquest anhel del Sant Pare: «Desitjo que la Jornada Mundial de les Missions renovi en cadascú el desig i l'alegria d'anar a trobar la humanitat portant a tots el Crist.»

EL PROPER 6 DE NOVEMBRE

Primer aniversari de la dedicació de la Sagrada Família

També se celebrarà el 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal del cardenal arquebisbe Dr. Lluís Martínez Sistach

El diumenge dia 6 de novembre s'escaurà el primer aniversari de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família, presidida pel Sant Pare Benet XVI el 7 de novembre de 2010, quan es complien els vint-i-vuit anys de la visita a Montserrat i a Barcelona del beat Joan Pau II, el 7 de novembre de 1982, en la visita apostòlica en què també va resar la pregària de l'*àngelus* des de la Sagrada Família.

La litúrgia de l'Església té el costum de remarcar la dedicació d'un temple celebrant els aniversaris de la seva dedicació. Això és el que farà l'arxidiòcesi el proper 6 de novembre. Serà una bona ocasió per donar gràcies a Déu per la visita apostòlica del nostre estimat Sant Pare, per renovar els nostres sentiments de comunió i afecte envers ell i per recordar els missatges que ens va deixar en els seus ensenyaments durant la seva visita tant a la basílica de la Sagrada Família com a l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu, que visità durant la tarda d'aquell dia.

En aquesta mateixa celebració, l'arxidiòcesi de Barcelona celebrarà el 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal del cardenal arquebisbe, el Dr. Lluís Martínez Sistach. Per voluntat del senyor cardenal, aquesta celebració haurà de tenir sobretot el sentit d'una acció de gràcies al Senyor pel do del sacerdocí ministerial a l'Es-

glésia i també d'una pregària per les vocacions sacerdotals.

El senyor cardenal arquebisbe rebé l'ordenació sacerdotal de mans del Dr. Gregorio Modrego Casaus el dia 17 de setembre de 1961, a l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà de Llobregat. En aquesta mateixa església, el senyor cardenal, el passat 11 de setembre al vespre, presidí una eucaristia amb els seus companys de curs i d'ordenació, en la qual participà activament tota la comunitat parroquial.

Per encàrrec del senyor cardenal arquebisbe, Càritas Diocesana de Barcelona ha obert un fons per ajudar joves en situació d'atur. El senyor cardenal demana a tots destinar a aquest fons els diners dels eventuals obsequis que se li vulguin fer amb motiu de les seves noces d'or sacerdotals.

D'aquesta manera, la celebració del proper 6 de novembre, per voluntat del nostre Pastor diocesà, unirà el record de la visita i la dedicació de la nova basílica pel Sant Pare amb l'acció de gràcies pel do del sacerdocí i la pregària per les vocacions sacerdotals, i també inclourà un signe de solidaritat amb aquelles persones que pateixen les conseqüències de la crisi actual. El compte corrent de Càritas titulat «Projecte de joves a l'atur» té el número: 2100-0965-51-0200163608.

Beatificació de la mare Anna M. Janer

Ahir fou beatificada a la Seu d'Urgell la venerable Anna M. Janer, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. Ha estat la primera beatificació que s'ha viscut en terres urgellenques, on va crear aquesta congregació i va impulsar el Sant Hospital. També ha estat la primera beatificació vinculada amb el Principat d'Andorra, on va fundar escoles per a noies que avui es mantenen en actiu i fan un gran servei.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dóna forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble:

«Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataran. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa i li digué: Company, ¿com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca. Allà i haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits».

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Aquel día, el Señor de los ejércitos preparará para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos, un festín de vinos de solera; manjares enjundiosos, vinos generosos. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el paño que tapa a todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre.

El Señor Dios enjugará las lágrimas de todos los rostros, y el oprobio de su pueblo lo alejará de todo el país. —Lo ha dicho el Señor. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios, de quien esperábamos que nos salvara; celebremos y gocemos con su salvación. La mano del Señor se posará sobre este monte.»

La paràbola de les noces (evangeli d'avui), pintada per Goya, l'any 1794, a l'església de la Santa Cueva (Cadis)

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Senyor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy entrenado para todo y en todo: la hartura y el hambre, la abundancia y la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mi tribulación. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su espléndida riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, de nuevo tomó Jesús la palabra y habló en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo. Mandó criados para que avisaran a los convidados a la boda, pero no quisieron ir. Volvió a mandar criados, encargándoles que les dijeran: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas, y todo está a punto. Venid a la boda." Los convidados no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios; los demás echaron mano a los criados y los maltrataron hasta matarlos. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos, y a todos los que encontréis, convidadlos a la boda." Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales. Cuando el rey entró a saludar a los comensales, reparó en uno que no llevaba traje de fiesta y le dijo: "Amigo, ¿cómo has entrado aquí sin vestirte de fiesta?" El otro no abrió la boca. Entonces el rey dijo a los camareros: "Atadlo de pies y manos y arrojadlo fuera, a las tinieblas. Allí será el llanto y el rechinar de dientes." Porque muchos son los llamados y pocos los escogidos.»

COMENTARI

Veniu a la festa!

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32 ■ **dimarts**: Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41 □ **dimecres**: 1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28 ■ **dijous**: Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54 ■ **divendres**: Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7 □ **dissabte**: Sir 15,1-6 / Sl 118 / Mt 11,25-30 ■ **diumenge** vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Is 45,1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21.

Una determinada visió tradicional de la fe cristiana la presenta com una realitat fosca i trista. Entre els mateixos cristians hi ha persones que pensen i es comporten com si per ser bon creient calgués evitar sistemàticament els plaers i les satisfaccions de la vida humana i resignar-se a una existència seriosa i avorrida. Algunes tendències espirituals del passat i del present han arribat a situar la recerca del sofriment com un dels seus objectius. És evident que el sofriment forma part de la vida humana i que pot arribar a ser viscut amb esperit de fe, però mai no ha de ser buscat per ell mateix.

En contrast amb aquesta mentalitat, els textos bíblics parlen sovint en

termes de festa i d'alegria, especialment quan es refereixen al Regne de Déu. Segons els evangelis, Jesús no deixa de participar en celebracions de tota mena (les noces de Canà, el banquet a casa de Leví, l'àpat a casa del fariseu...), fins al punt que és acusat de golut i bevedor! D'altra banda, en els seus ensenyaments sol usar imatges de celebracions festives: casaments, banquets...

Jesús anuncia que Déu prepara per a la humanitat el banquet del Regne, el lloc de l'alegria i de la felicitat veritables. I tothom és convidat a participar-hi.

Tanmateix, com passa en les festes de casament, hi ha qui renuncia a

anar-hi, ja sigui per comoditat, perquè creu que té altres coses més importants o urgents a fer, per enemistat amb qui l'ha convidat o per altres raons.

Seria una veritable llàstima que els qui han sentit la crida de Jesús a anar a la festa, a creure en ell i seguir-lo cap a l'alegria autèntica, no acceptessin la invitació i deixessin passar l'oportunitat de canviar el sentit de la seva vida. I encara seria més lamentable que els qui l'han acceptada no es preparessin com cal per participar-hi.

Seguir Jesús és un camí de felicitat, però demana compromís personal i fidelitat.

Agustí Borrell

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Una metàfora de la postmodernitat

El mont Nebó és una metàfora de la postmodernitat. En un món com el nostre, que viu sota el signe de l'eclipsi de Déu (M. Buber), molts cristians es poden sentir decebuts com Moisès al mont Nebó, sense poder entrar a la Terra Promesa.

Quan analitzem la nostra situació actual, ens adonem de la distància que ens separa de l'Església primitiva i arribem a la conclusió que necessitem una experiència similar, una nova Pentecosta que ens permeti esquivar la frustració provocada per la impossibilitat d'assolir les expectatives derivades d'aquest moment fundacional del cristianisme.

Ara bé, el llibre dels Fets del Apòstols descriu, a més de la Pentecosta, una altra escena molt propera a la nostra realitat: es tracta de la predicació de l'apòstol Pau a l'areòpag d'Atenes. Els fruits de la seva predicació foren ben minsos. El text només esmenta la conversió d'un tal Dionisi l'A-

reopagita, d'una dona que es deia Dàmari i d'uns quants més.

Ens identifiquem amb Pau en el seu fracàs perquè la civilització actual s'assembla més a Atenes que no pas a la Jerusalem de Pere. La capital política i religiosa del judaisme era un centre de pelegrinatge. Els oients de Pere ja creien en Déu, i els deixebles els mostren la continuïtat de les seves tradicions amb el missatge innovador de Jesucrist. Tal vegada la Jerusalem de Pere s'assembla a l'Europa de la cristiandat, on el pes de la religió era rellevant i Déu encara no havia desaparegut de la cultura.

Però l'Europa del segle XXI recorda l'Atenes cofoia de la seva superioritat cultural que es reia de les supersticions religioses d'aquell xerraire jueu que no estava a l'altura dels epicuris ni dels estoics. Però van ser els grups de cristians d'origen grec els que van perdurar, com veurem en el proper i darrer article d'aquesta sèrie.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

Als meus amics agnòstics

Tal com l'entenc, la fe no és un tot segur, ni una espècie de garantia de vida que mai no falla, sinó una relació personal, fluctuant, oberta i sempre a l'aguait de les transformacions. És el vincle entre el meu jo petit i fràgil de l'ésser humà i el Tu infinit de Déu, un vincle amorós, però també sofrent, fet de proximitats i d'incomprensions. No és dissertar sobre Déu, sinó parlar a Déu i deixar que Ell et parli. Escriu Ludwig Wittgenstein: «Una cosa és parlar a Déu i una altra és parlar de Déu als altres.»

La fe és una relació íntima, personal i intransferible amb el Misteri profund que anima i sosté tots els éssers. La fe, si més no tal com la visc i la comprenc, està més a prop del dubte que de la seguretat. Per això, m'atreveixo a dir que la paret que separa l'agnòstic del creient és molt prima.

Creure és apostar, adherir-se al Crist, posar-se a les seves mans. Coincideixo amb Jean Guilton quan escriu: «No crec que la fe sigui fàcil. Sé que és obscura. Sé, veig que la major part dels meus contemporanis —i els més il·lustres— no en participen. I això és un dolor constant, encara que no una raó per dubtar, com a mínim per a mi.»

En el meu cas, sí que és una raó per dubtar. Quan amics intel·ligents i saberuts descarten aquesta opció espiritual i ho fan després d'una acurada anàlisi, no per despit ni per ressentiment, em sento inquiet. No em sento cridat a convèncer-los. Només em pregunto per què han arribat a una conclusió tan distinta d'aquella a la qual he arribat jo. La majoria dels meus amics agnòstics són persones de sentiments humans nobles i alguns d'ells estan sincerament compromesos a resoldre problemes socials.

Em sento cridat a obrir un diàleg intel·ligent amb els meus amics agnòstics i mostrar-los que el Déu en el qual crec no té res a veure amb una imatge falsificada, caricaturesca i esperpèntica de Déu que suscita vertaderes suspicàcies. El Déu del Crist és amic de cadascú, el fonament de la seva llibertat, no s'oposa a la raó, sinó que l'eleva; no refusa cap valor autènticament humà, sinó que l'acull i el desenvolupa creativament.

Francesc Torralba

Jesucrist 2.0. Editorial Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

9. ✠ Diumenge XXVIII de durant l'any. Mare de Déu del Remei; sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541 - Roma 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. Dilluns. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinà), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. Dimarts. Santa Soledat Torres Acosta (Madrid 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.; beat Joan XXIII, papa.

12. Dimecres. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafí de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. Dijous. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. Divendres. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. Dissabte. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), verge carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadesa.

EDUCAR

La educación vial

¿Cómo quiere que su hijo se eduque en las buenas maneras si usted no para de soltar exabruptos a los demás conductores en cuanto se monta en el coche para acompañarlo al colegio por las mañanas? ¿Somos conscientes del mal ejemplo que damos a los hijos con nuestro comportamiento al volante?

Se dice que cuando una persona entra en el habitáculo de su automóvil (*nuestra segunda piel*) o se monta en su motocicleta se transforma. De alguna manera, parece que absorba el poder de *su máquina* y que esta le confiera un extraño poder con el que se considera el dueño de la calzada y puede hacer lo que le venga en gana...

Inmersos en el caos circulatorio de las grandes ciudades y en las atestadas carreteras de fin de semana es donde los adultos hemos de dar muestras fehacientes de nuestra capacidad de autocontrol y nivel educativo.

Si queremos tener nuevas generaciones de conductores dignas de estar motorizadas, deberemos invertir tiempo en educación vial. En este sentido, resulta encomiable el empeño en convertirnos en mejores conductores que desde hace años se han impuesto instituciones como el RACC (Real Automóvil Club de Catalunya) o el RACE (Real Automóvil Club de España), con sus incasantes publicaciones, cursillos, talleres, etc. Asimismo es meritoria la actual labor educativa de la mayoría de autoescuelas.

Todos sabemos que los niños se educan por lo que ven, por las obras que nos ven realizar a los adultos en el día a día, más que por los sermones educativos que les larguemos. Y, por lo tanto, se desconciertan con los malos ejemplos que damos, quizá sin darnos cuenta, delante de ellos.

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península.

Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

► **LLORENÇ PUIG**

30 anys de CiJ

Cristianisme i Justícia (CiJ) està d'aniversari. Compleix 30 anys de dedicació a la reflexió sobre les qüestions de fe i de justícia social. A través de la formació i la difusió dels *Quaderns* pretén fer la seva aportació a la transformació de la nostra societat cap a un món més just. El proper dia 14, a les 19 h, se celebrarà a l'església dels jesuïtes de Casp un acte en què es repassarà la història de CiJ, els seus fonaments i, com avança el director del centre, el P. Llorenç Puig, sj., es preguntaran: «Cap on ens sentim cridats a caminar? Com pensem que hem de donar resposta a la situació actual del món des de la nostra vivència creient, que ens compromet i ens fa viure l'esperança?»

Després de 30 anys, aquella tasca prioritària de la seva fundació —«el servei de la fe i la promoció de la justícia»— es pot donar com a assolida?

S'ha avançat molt en la presa de consciència que no només és important l'atenció als més pobres i als necessitats, sinó que cal millorar les regles del joc d'un món més i més globalitzat, on es generen cada cop més desigualtats i on moltes persones queden al marge dels progressos socials. S'ha avançat, sí, però el moment que vivim, tan dur, ens indica que encara hi ha molt camí a fer.

Per què la fe no es pot separar del treball per la justícia?

Una de les grans aportacions que l'Església ha fet al llarg de la seva història és la de vincular el compromís envers els més necessitats i els més pobres al nucli de la seva experiència creient. I ara, més que mai, tenim la responsabilitat de recordar al món que la mirada de Jesús s'adreça de manera molt especial als més petits, als que pateixen, als que són exclosos.

Aquesta sensibilització proposada des de CiJ per construir un altre món que és possible, és realment possible?

Evidentment, voler canviar el món s'escapa de les nostres mans. Però veiem que el món, tal com està, no és just, no és com Déu el somia. Per això diem que cal un altre món, una altra manera d'organitzar-nos. Doncs bé, davant del desànim, l'aportació dels cristians ha de ser, sobretot, una paraula d'esperança: si ens deixem transformar el cor tot posant els darrers com a primers, i cadascú actua i posa en joc el seu compromís... un altre món serà possible!

Òscar Bardaji i Martín

Restauració de Sant Pere d'Altès

Les obres de restauració de l'església de Sant Pere d'Altès, al municipi de Bassella van ser inaugurades el passat 4 de setembre per l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives, tot coincidint amb la celebració de la festa major del poble. L'Alcalde, Xavier Esteve i Bach i tota la corporació municipal van rebre l'Arquebisbe, i li ensenyaren les obres realitzades a la teulada del temple parroquial i les que es volen dur a terme en el futur.

Mons. Joan-Enric animà el poble en la seva homília a viure l'amor i el perdó que ens vénen de Jesucrist, a treballar incansablement per la pau i la fraternitat entre tots, i agrai l'interès que tots tenen per les seves esglésies, que ens ha de dur a mantenir amb fermesa la fe rebuda i testimoniar-la amb un ardor sempre nou. Mons. Vives va presidir i concelebrar la missa amb Mn. Ignasi Montraveta, i el Rector.

Reunió de coordinadors de Vida Creixent

Els coordinadors del moviment Vida Creixent de les diverses diòcesis de Catalunya es van trobar el 13 de setembre a la Sagrada Família en una jornada de treball i germanor. Van participar de la celebració eucarística concelebrada a la Cripta de la Sagrada Família, així com de la visita guiada per l'interior del temple pel rector Mn. Lluís Bonet Armengol, germà de l'arquitecte responsable. Dels seixanta assistents, sis eren representants del Bisbat d'Urgell: d'Isona, Organyà i Andorra. Al llarg de la Missa i abans de la benedicció final es va llegir un poema sobre Gaudí i la sagrada Família del Consiliari diocesà de Vida Creixent, Mn. Manuel Pal.

El Copríncep obsequia amb una Mare de Déu de Meritxell el Consell General

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, ha obsequiat amb una Mare de Déu de Meritxell el Consell General d'Andorra, tot coincidint amb la Diada de Meritxell d'enguany. A dos quarts de deu del matí es va dur a terme un acte simbòlic a la seu del nou Consell General, en el transcurs del qual l'Arquebisbe va beneir la imatge, una obra en bronze de Josep M. Ricart Garriga. Més tard, presidí la missa solemne al Santuari de Meritxell, en presència de les autoritats andorranes.

El Síndic Vicenç Mateu i la Subsídica, Mònica Bonell van rebre formalment Mons. Vives a la porta de la Casa de la Vall. Hi eren presents el Representant del Copríncep francès, Christian Frémont, el Representant del Copríncep episcopal, Mn. Nemesi Marquès i el Secretari dels Serveis dels Coprínceps respectius, a més del Secretari del Consell General.

El Copríncep va dir que «la laïcitat o la no confessionalitat de l'Estat no està renyida amb la nostra història i la nostra tradició», tot recordant l'estima que a la Mare de Déu de Meritxell han tingut i tenen els andorrans. Tot seguit va beneir la imatge en la qual també va incloure els presents: el Consellers Generals i els membres del Govern; i l'edifici que acollia l'acte, la nova seu del Consell General.

Després, Mons. Joan-Enric Vives, va pujar al Santuari de Meritxell per a la celebració especial dels 90 anys de la Coronació de la Mare de Déu de Meritxell. En la seva homília va expressar un record per les víctimes de l'accident de la Pleta de Jular, i el ferit que lentament es va recuperant; amb les seves famílies que han sofert tant. Va demanar a la Verge que la Jornada Mundial de la Joventut doni fruits de vida, de vocacions, de compromís, de testimoniatge de fe i d'amor; també la seva intercessió pels homes i dones d'Andorra i dels pobles del món perquè, en comunió de servei i solidaritat, construïm entre tots una societat més justa i unida per a la reconciliació i la pau social. En aquesta hora tan dura de crisi econòmica que ens toca viure, ajudeu les nostres Autoritats i els nostres emprenedors perquè trobin camins concrets de justícia i d'estabilitat, de treball per a tots i de guanys més ben repartits, de responsabilitat i d'obertura a cedir egoismes perquè entre tots puguem anar millor. I que l'ètica regni en les relacions entre els pobles i en l'economia del país i del món.

Felicitaçió del Sant Pare a Andorra

Mons. Vives amb el Papa Benet XVI

Amb motiu de la festa nacional del Principat d'Andorra el dia 8 de setembre, solemnitat de la Mare de Déu de Meritxell, el Sant Pare Benet XVI envià una felicitació a l'Arquebisbe: «En ocasió de la Festa Nacional del Principat d'Andorra, em complau transmetre la meua cordial felicitació a Vostra Excel·lència, juntament amb una deferent salutació a tots els andorrans, als qui tinc molt presents en el meu cor, suplicant el Senyor que, fonamentats en les seves fondes arrels cristianes, s'esforcin per construir una societat cada dia més concorde i solidària, en un clima de justícia i fraternitat.»

Restauració de l'espai de Sant Felip Neri a Guissona

L'espai de Sant Felip Neri, un espai obert a la ciutadania situat a la part posterior de l'església de Guissona i tocant al carrer de l'Om, on es troben les restes d'una capella del segle XVII dedicada a Sant Felip Neri, ha quedat obert al públic després de la seva inauguració el passat 9 de setembre. Les obres de restauració han estat promogudes per Ramon Faus, que té les arrels familiars a Guissona.

L'acte inaugural va ser presidit per Mons. Vives, i va comptar amb la presència de l'Alcalde de Guissona, Xavier Casoliva, i del Sr. Ramon Faus, espònsor de les obres. L'Arquebisbe d'Urgell va considerar aquest espai «un signe visible de petit atri de l'Església, com el que ara demana el Papa Benet XVI, lloc de diàleg i de trobament, on les persones de Guissona, creients o en recerca de la fe, podran trobar-se amb esperit de diàleg a recer de l'església».

Els tres oradors, a més d'agrair a tots els qui han col·laborat en les obres de restauració, es van referir especialment a Mn. Joan Mas i Ardiaca (1930-2008), qui fou rector de Guissona entre els anys 1989 i 2005 i en homenatge del qual ha estat endegada la restauració d'aquest espai.

EL PATRIMONI, UN VALOR EN ALÇA

Sant Bartomeu de Dorve, la recuperació d'un poble quasi abandonat

Sant Bartomeu de Dorve és una església parroquial situada en el mateix poble de Dorve, en el municipi de la Guingueta d'Àneu, al Pallars Sobirà. Les arrels de la seva construcció s'endinsen en l'època medieval: era possessió dels Comtes del Pallars i al segle XV passà a la casa de Cardona.

L'església està integrada al deganat de la Vall d'Àneu i va arribar a tenir quatre corectors el 1770. A l'actualitat però, estava en un procés d'abandonament perquè al poble no hi havia quedat més que una casa habitada.

En el decurs dels darrers anys, el poble ha viscut un procés de renovació molt important que ha dut molts

veïns a arranjar els seus habitatges i a fer-hi les seves segones residències. També s'hi ha refet la carretera. Aquest procés de recuperació de la vida del poble ha culminat amb l'arranjament de l'església de Sant Bartomeu, on s'hi ha refet la volta que s'havia ensorrat parcialment i el teulat que també necessitava una renovació total. S'ha fet una obra integrada plenament en l'arquitectura local, amb llosa antiga. Per a més endavant, queda la recuperació del seu interior. L'església conté un retaule barroc de factura molt popular.

A prop de Dorve hi ha una petita ermita amb un retaule, una joia del barroc popular de muntanya dedicat a Sant Antoni Abat.